

Versiune anonimizată

C-708/18 - 1

Cauza C-708/18

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

6 noiembrie 2018

Instanța de trimitere:

Tribunalul București (România)

Data deciziei de trimitere:

2 octombrie 2018

Reclamant:

TK

Pârâtă:

Asociația de Proprietari bloc M5A Scara A

Înregistrat în registrul Curții de Justiție sub nr.1096595..... Luxemburg,	14 NOV. 2018	pentru Grefier,
Fax / E-mail :	Ramona I. Șerș	
Depus la : 06/11/18	Administrător	

[OMISSIS]

TRIBUNALUL BUCUREȘTI – SECȚIA A III-A CIVILĂ

[OMISSIS]

Ședința publică din data de 02.10.2018

[OMISSIS]

CERERE DE HOTĂRÂRE PRELIMINARĂ

Tribunalul București [OMISSIS], la cererea reclamantului TK, [OMISSIS] în temeiul articolului 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), [OMISSIS] solicită

CURȚII DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

RO

A răspunde la următoarele întrebări preliminare ce privesc interpretarea articolului 8 și a articolului 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și a articolului 6 alineatul (1) litera (e) și a articolului 7 litera (f) din Directiva (CE) nr. 46/95 privind protecția persoanelor fizice [în ceea ce privește] prelucrarea datelor cu caracter personal [OMISSIS]:

1. Articolele 8 și 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și articolul 7 litera (f) din Directiva (CE) nr. 46/95 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții naționale precum cea în discuție în litigiul principal, respectiv articolul 5 alineatul (2) din Legea nr. 677/2001 și articolul 6 din Decizia ANSPDCP (Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal) nr. 52/2012, care prevede posibilitatea supravegherii video pentru asigurarea pazei și protecției persoanelor, bunurilor și valorilor și pentru realizarea unor interese legitime, fără consimțământul persoanei vizate?

2. Articolele 8 și 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că restrângerea drepturilor și libertăților prin supravegherea video respectă principiul proporționalității, cerința de „a fi necesare” și de a „răspunde obiectivelor de interes general sau necesității protejării drepturilor și libertăților celorlalți”, în condițiile în care operatorul are posibilitatea de a lua alte măsuri de protejare a interesului legitim vizat?

3. Articolul 7 litera (f) din Directiva (CE) nr. 46/95 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal trebuie interpretat în sensul că „interesul legitim” al operatorului trebuie să fie dovedit, precum și să fie născut și actual prin raportare la momentul prelucrării?

[4]. Articolul 6 alineatul 1 litera (e) din Directiva (CE) nr. 46/95 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal trebuie interpretat în sensul că o prelucrare (supraveghere video) este excesivă sau nu este [OR. 2] adecvată, în condițiile în care operatorul are posibilitatea de a lua alte măsuri de protejare a interesului legitim vizat?

Obiectul litigiului. Fapte pertinente/relevante

- 1 Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 24.04.2017 [OMISSIS], reclamantul TK a solicitat în contradictoriu cu pârâta ASOCIAȚIA DE PROPRIETARI BLOC M5A SCARA A ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună obligarea pârâtei să desființeze camerele video de supraveghere instalate la adresa imobilului [OMISSIS], respectiv în spațiile comune și în lift, să scoată din funcțiune întregul sistem video de supraveghere, sub sancțiunea plății unei amenzi civile, ce va fi stabilită de instanță, în caz de neconformare, precum și obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

- 2 În motivare, reclamantul a invocat încălcarea unui drept fundamental al omului, și anume, dreptul la viață privată, a cărui recunoaștere internațională este cuvenită, în primul rând, în virtutea articolului 8 din Convenția europeană a drepturilor omului, respectiv în virtutea articolului 26 din legea fundamentală și, în al doilea rând, în virtutea legislației primare/secundare la nivelul Uniunii Europene și a legislației naționale.
- 3 În aceeași rubrică a terminologiei specifice, prin „operator de date cu caracter personal” se înțelege, în esență, orice persoană care stabilește scopul și mijloacele de prelucrare a datelor cu caracter personal. În speță, asociația de proprietari și-a asumat calitatea de „operator” prin instalarea sistemului video de supraveghere. Deținerea calității de „operator” presupune respectarea obligațiilor legale astfel încât, și ulterior îndeplinirii condițiilor de a deveni în mod legal operator, prelucrarea datelor să nu aducă atingere dreptului fundamental. Se înțelege că asociația trebuie să devină mai întâi în mod legal „operator” pentru ca doar apoi să poată prelucra în mod legal date cu caracter personal.
- 4 Locul prelucrării nelegale, respectiv locul unde este montat și unde operează nelegal sistemul de supraveghere video, este [OMISSIS] (scara blocului și în lift) – condominiumul în cadrul căruia a fost constituită asociația de proprietari.
- 5 [OMISSIS]
- 6 Cu toate acestea, deși pârâta, prin corespondență, a afirmat că s-a conformat și că întregul sistem video a fost scos din funcțiune, la 5 luni de la data de 21 octombrie 2016 (data când se afirma că a fost dezactivat în totalitate sistemul video) și după ce autoritatea a constatat încălcarea legii, sistemul de supraveghere video este în continuare acolo.
- 7 În final, a precizat că a încercat soluționarea cauzei pe cale amiabilă prin procedura administrativă în fața autorității, însă, cu toate că încălcarea a fost constatată și cu toate că pârâta și-a recunoscut vina (cel puțin în scrisorile sale), sistemul de supraveghere a rămas în funcțiune. Pe cale de consecință, nelegalitatea poate fi înlăturată efectiv numai prin pronunțarea unei hotărâri care să oblige pârâta la conformare.
- 8 În drept, a invocat prevederile articolului 8 din Convenția europeană a drepturilor omului, ale articolului 7 și 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, ale articolului 26 din Constituția României, dispozițiile legale și principiile de drept aplicabile, respectiv legislația primară și secundară a Uniunii Europene.
- 9 Pârâta a depus *întâmpinare* prin care a invocat excepția lipsei de obiect, motivând prin faptul că s-a conformat încă de la data de 21.10.2016 cerințelor reclamantului, având în [OR. 3] vedere procesul-verbal emis de Interda Service Com S.R.L., drept pentru care se impune respingerea acțiunii ca rămasă fără obiect.

- 10 Pe fondul cauzei, a precizat că a început acest demers privind montarea unor camere de luat vederi cu bună-credință, transparență și bune intenții, în vederea protejării cât mai eficiente a incintei blocului M5A. De-a lungul timpului, au avut loc numeroase evenimente care i-au determinat să ia măsuri din ce în ce mai restrictive pentru protejarea de hoți, borfași, oameni ai străzii etc.
- 11 Astfel, la nivelul anului 2000, a introdus un sistem de intrare cu interfon/cartelă magnetică în scopul controlului cât mai eficient al persoanelor care intră și ies din bloc, la nivelul anului 2014, a fost schimbat liftul, care a fost în scurt timp devalizat în mai multe rânduri, necesitând intervenții tehnice din partea operatorului de servicii, fiecare intervenție necesitând costuri în plus pentru asociație.
- 12 Toate cele de mai sus, precum și solicitarea expresă a unor proprietari din blocul M5A i-a determinat – inclusiv la sugestia unor organe de control (poliție etc.) – să hotărască montarea acestor camere de luat vederi.
- 13 Astfel, la data de 07.04.2016, s-a încheiat procesul-verbal al adunării generale a asociației de proprietari prin care s-a decis (printre altele) cu unanimitate aprobarea montării unor camere de luat vederi la solicitarea unor proprietari, însoțit de un tabel de semnături cu acordul expres al proprietarilor prezenți.
- 14 Mama reclamantului a semnat tabelul prin care s-a obținut acordul expres al proprietarilor din blocul M5A și nu s-a opus montării unor astfel de camere [OMISSIS]. Această semnătură acordată de mama reclamantului a fost subînțeleasă ca având în spate un mandat tacit acordat de reclamant însuși.
- 15 De asemenea, este de notat că, în ultimii 2 ani, reclamantul nu a participat la nicio ședință a adunării generale a asociației de proprietari, acesta fiind înlocuit în multe situații de mama sa.
- 16 Mai mult, l-a informat în mod corespunzător pe reclamant în data de 19.10.2016 despre scoaterea din funcțiune a întregului sistem video de supraveghere și ștergerea tuturor imaginilor, însă acesta a ignorat cu rea-credință această informare.
- 17 În concluzie, așa cum se poate observa din întregul material probator, a fost de bună-credință la fiecare demers efectuat, iar prin faptul că a decis demontarea fizică a sistemului video pentru a răspunde tuturor temerilor reclamantului prezenta cerere de [chemare] în judecată este rămasă fără obiect, motiv pentru care a solicitat respingerea ei, precum și a cheltuielilor de judecată invocate.
- 18 Reclamantul a depus *răspuns la întâmpinare* prin care a solicitat respingerea apărărilor pârâtei invocate atât pe calea excepțiilor procesuale, cât și în fond, constatând temeinicia și legalitatea [OMISSIS] acțiunii formulate.
- 19 Reclamantul a precizat că obiectul cererii [îl] reprezintă pretenția concretă dedusă judecății. Numai când pretenția dedusă judecății este stinsă într-o manieră care să

înlătura posibilitatea de a pronunța o hotărâre judecătorească se poate afirma că acțiunea rămâne fără obiect.

- 20 Așadar, a apreciat că acțiunea nu a rămas fără obiect din mai multe motive. Un motiv este acela că pârâta nu a executat pretenția concretă dedusă judecății. Un alt motiv este acela că pârâta are în continuare, în lipsa unei hotărâri judecătorești, posibilitatea de a retrace ce pretinde că a executat.
- 21 Mai mult, a înțeles să conteste veridicitatea înscrisurilor depuse și a denunțat nedovedirea susținerilor făcute prin întâmpinare. **[OR. 4]**
- 22 În drept, a invocat articolul 8 din Convenția europeană a drepturilor omului, articolele 7 și 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, articolul 26 din Constituția României, dispozițiile legale și principiile de drept aplicabile, respectiv legislația primară și secundară a Uniunii Europene.
- 23 Prin *cererea adițională*, reclamantul a solicitat ca, prin hotărârea ce se va pronunța, [să] se constate încălcarea dreptului la viață privată, drept nepatrimonial, săvârșită prin fapta pârâtei de a monta/implementa sistemul de supraveghere video cu încălcarea legii ce protejează dreptul la viață privată; obligarea pârâtei la plata sumei de 1 leu cu titlu de daune morale pentru încălcarea dreptului la viață privată; să se dispună încetarea încălcării dreptului la viață privată și interzicerea pentru viitor a unei astfel de încălcări, precum și să se dispună obligarea pârâtei să demonteze toate componentele sistemului de supraveghere video, inclusiv, dar fără a se limita la cabluri sau alte legături ce au fost/sunt folosite pentru punerea în funcțiune a sistemului de supraveghere video, astfel încât să se ajungă la situația anterioară încălcării legii, sub sancțiunea plății unei amenzi civile, ce va fi stabilită de instanță, în caz de neconformare.
- 24 În motivare, a precizat că pârâta a recunoscut că montarea și punerea în funcțiune a sistemului de supraveghere video, respectiv prelucrarea datelor cu caracter personal, s-a făcut cu încălcarea Legii nr. 677/2001 – comiterea faptei ilicite în dauna dreptului la viață privată, fapt ce implică și încălcarea articolului 8 din Convenția europeană a drepturilor omului.
- 25 Cu privire la aspectul vinovăției, pârâta, în calitate de „operator” în sensul Legii nr. 677/2001, este autoarea montării, punerii în funcțiune a sistemului de supraveghere video și a prelucrării datelor cu caracter personal, cu încălcarea legii și în dauna dreptului la viață privată. Relativ la forma vinovăției, aceasta este lipsită de relevanță, întrucât răspunderea este angajată chiar și pentru cea mai ușoară culpă.
- 26 Măsura acordării despăgubirilor morale, așa cum a solicitat, este cea semnificativă și suficientă. Astfel, numai admiterea cererii în sine, cu semnificația acordării despăgubirilor morale (iar nu obligarea la plata unei anumite sume), a apreciat că este [o] măsură suficientă pentru repararea prejudiciului moral și măsura care se impune a se aplica în sensul articolului 253 alineatul (4) din Codul civil.

- 27 Asupra situației de fapt, instanța constată că la data de 07.04.2016 a avut loc adunarea generală a asociației de proprietari în cadrul căreia s-a hotărât cu unanimitate montarea camerelor de luat vederi la parterul imobilului și în interiorul liftului.
- 28 În consecință, au fost montate 3 camere video astfel: prima îndreptată spre fața blocului, a doua montată în holul parterului, iar a treia montată în lift [OMISSIS].
- [29] Ca urmare a sesizărilor făcute de către reclamant, precum și a demersurilor Autorității Naționale a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal care a început efectuarea de verificări în urma notificării depuse de acesta, pârâta a încheiat la data de 21.10.2016 un proces-verbal cu societatea SC Interada Service Com SRL, cea care a montat camerele de supraveghere, prin care s-a procedat la ștergerea hardului sistemului de supraveghere și deconectarea acestuia la cererea asociației de proprietari.
- [30] Ulterior, la data de 18.05.2017, a fost încheiat un alt proces-verbal, în cuprinsul căruia s-a menționat că, la cererea asociației de proprietari, s-au demontat cele trei camere video și s-au predat către beneficiar.
- [31] Totodată, pârâta a depus notificare la ANSPDCP (Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal) în vederea înregistrării ca operator.

Dispoziții naționale aplicabile în speță. Jurisprudență națională relevantă/pertinentă

- [32] Dreptul material aplicabil în cauză este articolul 253 din Codul civil adoptat prin Legea nr. 287/2009, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 505 din 15 iulie 2011, modificată [OR. 5] prin Legea nr. 60/2012, prin Legea nr. 71/2011, prin Legea nr. 76/2012, prin Legea nr. 138/2014 și prin OUG nr. 1/2016, potrivit căruia:

„Articolul 253 (1) Persoana fizică ale cărei drepturi nepatrimoniale au fost încălcate ori amenințate poate cere oricând instanței:

- a) interzicerea săvârșirii faptei ilicite, dacă aceasta este iminentă;*
- b) încetarea încălcării și interzicerea pentru viitor, dacă aceasta durează încă;*
- c) constatarea caracterului ilicit al faptei săvârșite, dacă tulburarea pe care a produs-o subzistă.*

(2) Prin excepție de la prevederile alineatului (1), în cazul încălcării drepturilor nepatrimoniale prin exercitarea dreptului la libera exprimare, instanța poate dispune numai măsurile prevăzute la alineatul (1) literele b) și c).

(3) *Totodată, cel care a suferit o încălcare a unor asemenea drepturi poate cere instanței să îl oblige pe autorul faptei să îndeplinească orice măsuri socotite necesare de către instanță spre a ajunge la restabilirea dreptului atins, cum sunt:*

a) obligarea autorului, pe cheltuiala sa, la publicarea hotărârii de condamnare;

b) orice alte măsuri necesare pentru încetarea faptei ilicite sau pentru repararea prejudiciului cauzat.

(4) *De asemenea, persoana prejudiciată poate cere despăgubiri sau, după caz, o reparație patrimonială pentru prejudiciul, chiar nepatrimonial, ce i-a fost cauzat, dacă vătămarea este imputabilă autorului faptei prejudiciabile. În aceste cazuri, dreptul la acțiune este supus prescripției extinctive.”*

[33] Alte dispoziții interne aplicabile sunt articolul 1, articolul 4, articolul 5 și articolul 6 din Decizia nr. 52/2012 emisă de către Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal, abrogată prin Decizia nr. 99/2018, care prevăd că:

„Articolul 1 Colectarea, înregistrarea, stocarea, utilizarea, transmiterea, dezvăluirea sau orice alte operațiuni de prelucrare a imaginilor prin mijloace de supraveghere video, care permit identificarea directă sau indirectă a persoanelor fizice, reprezintă operațiuni de prelucrare a datelor cu caracter personal ce intră sub incidența prevederilor Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.

[...]

Articolul 4 Supravegherea video poate fi efectuată, în principal, în următoarele scopuri:

a) prevenirea și combaterea săvârșirii infracțiunilor;

b) supravegherea traficului rutier și constatarea încălcării regulilor de circulație rutieră;

c) asigurarea pazei și protecției persoanelor, bunurilor și valorilor, a imobilelor și a instalațiilor de utilitate publică, precum și a împrejmuirilor afectate acestora;

d) îndeplinirea unor măsuri de interes public sau exercitarea prerogativelor de autoritate publică;

e) realizarea unor interese legitime, cu condiția să nu se prejudicieze drepturile și libertățile fundamentale sau interesul persoanelor vizate.

Articolul 5 (1) Supravegherea video poate fi efectuată în locuri și spații deschise sau destinate publicului, inclusiv pe căile publice de acces de pe domeniul public sau privat, în condițiile prevăzute de lege.

(2) Camerele de supraveghere video se montează în locuri vizibile.

(3) Este interzisă utilizarea mijloacelor de supraveghere video ascunse, cu excepția situațiilor prevăzute de lege. [...]

Articolul 6 Prelucrarea datelor cu caracter personal prin utilizarea sistemelor de supraveghere video se efectuează cu consimțământul expres și neechivoc al persoanei vizate sau în cazurile prevăzute la articolul 5 alineatul (2) din Legea nr. 677/2001, cu modificările și completările ulterioare.”

- [34] Este incident în cauză și articolul 5, precum și articolul 14 din Legea nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație **[OR. 6]** a acestor date, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 790 din 12 decembrie 2001, modificată prin Legea nr. 102/2005 și OUG nr. 36/2007, care prevăd că:

„Articolul 5 (1) Orice prelucrare de date cu caracter personal, cu excepția prelucrărilor care vizează date din categoriile menționate la articolul 7 alineatul (1), articolele 8 și 10, poate fi efectuată numai dacă persoana vizată și-a dat consimțământul în mod expres și neechivoc pentru acea prelucrare.

(2) Consimțământul persoanei vizate nu este cerut în următoarele cazuri:

- a) când prelucrarea este necesară în vederea executării unui contract sau antecontract la care persoana vizată este parte ori în vederea luării unor măsuri, la cererea acesteia, înaintea încheierii unui contract sau antecontract;*
- b) când prelucrarea este necesară în vederea protejării vieții, integrității fizice sau sănătății persoanei vizate ori a unei alte persoane amenințate;*
- c) când prelucrarea este necesară în vederea îndeplinirii unei obligații legale a operatorului;*
- d) când prelucrarea este necesară în vederea aducerii la îndeplinire a unor măsuri de interes public sau care vizează exercitarea prerogativelor de autoritate publică cu care este investit operatorul sau terțul căruii îi sunt dezvăluite datele;*
- e) când prelucrarea este necesară în vederea realizării unui interes legitim al operatorului sau al terțului căruii îi sunt dezvăluite datele, cu condiția ca acest interes să nu prejudicieze interesul sau drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei vizate;*
- f) când prelucrarea privește date obținute din documente accesibile publicului, conform legii;*

g) când prelucrarea este făcută exclusiv în scopuri statistice, de cercetare istorică sau științifică, iar datele rămân anonime pe toată durata prelucrării.

(3) Prevederile alineatului (2) nu aduc atingere dispozițiilor legale care reglementează obligația autorităților publice de a respecta și de a ocroti viața intimă, familială și privată.

[...]

Articolul 14 (1) Orice persoană vizată are dreptul de a obține de la operator, la cerere și în mod gratuit:

a) după caz, rectificarea, actualizarea, blocarea sau ștergerea datelor a căror prelucrare nu este conformă prezentei legi, în special a datelor incomplete sau inexacte;

b) după caz, transformarea în date anonime a datelor a căror prelucrare nu este conformă prezentei legi;

c) notificarea către terții cărora le-au fost dezvăluite datele a oricărei operațiuni efectuate conform literelor a) sau b), dacă această notificare nu se dovedește imposibilă sau nu presupune un efort disproporționat față de interesul legitim care ar putea fi lezat.

(2) Pentru exercitarea dreptului prevăzut la alineatul (1) persoana vizată va înainta operatorului o cerere întocmită în formă scrisă, datată și semnată. În cerere solicitantul poate arăta dacă dorește ca informațiile să îi fie comunicate la o anumită adresă, care poate fi și de poștă electronică, sau printr-un serviciu de corespondență care să asigure că predarea i se va face numai personal.

(3) Operatorul este obligat să comunice măsurile luate în temeiul alineatului (1), precum și, dacă este cazul, numele terțului căruia i-au fost dezvăluite datele cu caracter personal referitoare la persoana vizată, în termen de 15 zile de la data primirii cererii, cu respectarea eventualei opțiuni a solicitantului exprimate potrivit alineatului (2).”

Dispoziții ale dreptului Uniunii Europene aplicabile/relevante în cauză

[35] Instanța apreciază că în cauză sunt aplicabile dispozițiile articolului 267[OMISSIS]TFUE, potrivit căruia: [OR. 7]

„Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să se pronunțe, cu titlu preliminar, cu privire la:

(a) interpretarea tratatelor;

(b) validitatea și interpretarea actelor adoptate de instituțiile, organele, oficiile sau agențiile Uniunii.

În cazul în care o asemenea chestiune se invocă în fața unei instanțe dintr-un stat membru, această instanță poate, în cazul în care apreciază că o decizie în această privință îi este necesară pentru a pronunța o hotărâre, să ceară Curții să se pronunțe cu privire la această chestiune.

În cazul în care o asemenea chestiune se invocă într-o cauză pendinte în fața unei instanțe naționale ale cărei decizii nu sunt supuse vreunei căi de atac în dreptul intern, această instanță este obligată să sesizeze Curtea.

În cazul în care o asemenea chestiune se invocă într-o cauză pendinte în fața unei instanțe judecătorești naționale privind o persoană supusă unei măsuri privative de libertate, Curtea hotărăște în cel mai scurt termen.”

- [36] Sunt incidente, de asemenea, dispozițiile articolelor 8 și 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, potrivit cărora:

„Articolul 8 [(1)] Orice persoană are dreptul la protecția datelor cu caracter personal care o privesc.

(2) Asemenea date trebuie tratate în mod corect, în scopurile precizate și pe baza consimțământului persoanei interesate sau în temeiul unui alt motiv legitim prevăzut de lege. Orice persoană are dreptul de acces la datele colectate care o privesc, precum și dreptul de a obține rectificarea acestora.

(3) Respectarea acestor norme se supune controlului unei autorități independente.

Articolul 52 Orice restrângere a exercițiului drepturilor și libertăților recunoscute prin prezenta carte trebuie să fie prevăzută de lege și să respecte substanța acestor drepturi și libertăți. Prin respectarea principiului proporționalității, pot fi impuse restrângeri numai în cazul în care acestea sunt necesare și numai dacă răspund efectiv obiectivelor de interes general recunoscute de Uniune sau necesității protejării drepturilor și libertăților celorlalți.

(2) Drepturile recunoscute prin prezenta carte care fac obiectul unor dispoziții prevăzute de tratate se exercită în condițiile și cu respectarea limitelor stabilite de acestea.

(3) În măsura în care prezenta carte conține drepturi ce corespund unor drepturi garantate prin Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, înțelesul și întinderea lor sunt aceleași ca și cele prevăzute de convenția menționată. Această dispoziție nu împiedică dreptul Uniunii să confere o protecție mai largă.

(4) În măsura în care prezenta carte recunoaște drepturi fundamentale, așa cum rezultă acestea din tradițiile constituționale comune statelor membre, aceste drepturi sunt interpretate în conformitate cu tradițiile menționate.

(5) *Dispozițiile prezentei carte care conțin principii pot fi puse în aplicare prin acte legislative și de punere în aplicare adoptate de instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii, precum și prin acte ale statelor membre în cazurile în care acestea pun în aplicare dreptul Uniunii, în exercitarea competențelor lor respective. Invocarea lor în fața instanței judecătorești se admite numai în scopul interpretării și controlului legalității unor astfel de acte.*

(6) *Legislațiile și practicile naționale trebuie să fie luate în considerare pe deplin, după cum se precizează în prezenta carte.*

(7) *Instanțele judecătorești ale Uniunii și ale statelor membre țin seama de explicațiile redactate în vederea orientării interpretării prezentei carte.*”

[37] Sunt [aplicabile] și dispozițiile articolului 6 alineatul (1) litera (e) și ale articolului 7 litera (f) din Directiva (CE) nr. 46/95 privind protecția persoanelor fizice [în ceea ce privește] prelucrarea datelor cu caracter personal, potrivit cărora: **[OR. 8]**

„Articolul 6 (1) *Statele membre stabilesc că datele cu caracter personal trebuie să fie:*

[...]

(e) *păstrate într-o formă care permite identificarea persoanelor vizate o perioadă nu mai lungă decât este necesar în vederea atingerii scopurilor pentru care au fost colectate sau pentru care vor fi prelucrate ulterior. Statele membre stabilesc garanțiile corespunzătoare pentru datele cu caracter personal care sunt stocate pe o perioadă mai mare decât cea menționată, în scopuri istorice, statistice sau științifice.*

Articolul 7 *Statele membre prevăd ca datele cu caracter personal să fie prelucrate numai dacă: (f) prelucrarea este necesară pentru realizarea interesului legitim urmărit de operator sau de către unul sau mai mulți terți, cu condiția ca acest interes să nu prejudicieze interesul sau drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei vizate, care necesită protecție în temeiul articolului 1 alineatul (1).”*

Motivele ce au determinat instanța să formuleze cererea de hotărâre preliminară

[38] În fapt, la data de 07.04.2016, a avut loc adunarea generală a asociației de proprietari, în cadrul căreia s-a hotărât cu unanimitate montarea camerelor de luat vederi la parterul imobilului și în interiorul liftului, motiv pentru care au fost montate 3 camere video astfel: prima îndreptată spre fața blocului, a doua montată în holul parterului, iar a treia montată în lift.

Ca urmare a sesizărilor făcute de către reclamant, precum și a demersurilor Autorității Naționale a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal, care a început efectuarea de verificări în urma notificării depuse de acesta, pârâta **ASOCIAȚIA**

DE PROPRIETARI BLOC M5A SCARA A a încheiat, la data de 21.10.2016, un proces-verbal cu societatea SC Interada Service Com SRL, cea care a montat camerele de supraveghere, prin care s-a procedat la ștergerea hardului sistemului de supraveghere și deconectarea acestuia la cererea asociației de proprietari.

Ulterior, la data de 18.05.2017, a fost încheiat un alt proces-verbal în cuprinsul căruia s-a menționat că, la cererea asociației de proprietari, s-au demontat cele trei camere video și s-au predat către beneficiar.

Totodată, pârâta a depus notificare la ANSPDCP (Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal) în vederea înregistrării ca operator de date, iar din momentul înregistrării, a refuzat să demonteze componentele sistemului de înregistrare a imaginilor video.

Astfel, în speța dedusă judecății, pârâta a procedat la montarea unui sistem de înregistrare video în blocul în care locuiesc mai multe persoane private, inclusiv reclamantul, în urma adoptării unei hotărâri a adunării generale a asociației de proprietari, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți, printre proprietarii care și-au exprimat consimțământul la montarea sistemului de înregistrare numărându-se și reclamantul TK.

Inițial, imaginile video au fost prelucrate fără ca pârâta să fie înregistrată ca operator de date, însă toate datele obținute au fost șterse ulterior, la solicitarea pârâtei, [ca] urmare a plângerilor reclamantului, care a arătat că nu-și mai dă acordul pentru montarea sistemului de supraveghere, acesta aducând atingere dreptului său la viață privată.

Ulterior, pârâta a făcut demersurile necesare și s-a înregistrat ca operator de date, în sensul Legii [nr.] 677/2001, de transpunere în legislația internă a Directivei (CE) nr. 46/95.

În acest sens, tribunalul reține faptul că, potrivit dispozițiilor articolului 5 din Legea [nr.] 677/2001, regula generală este aceea că orice prelucrare de date cu caracter personal, cum este și înregistrarea imaginilor video de către pârâtă prin intermediul sistemului de supraveghere a **[OR. 9]** imobilului, poate fi efectuată numai dacă persoana vizată și-a dat consimțământul în mod expres și neechivoc pentru acea prelucrare.

Totuși, potrivit aceluiași articol, la alineatul (2), se reglementează o serie de situații de excepție în care nu este necesar consimțământul persoanei vizate de prelucrarea datelor, printre care și aceea *când prelucrarea este necesară în vederea protejării vieții, integrității fizice sau sănătății persoanei vizate ori a unei alte persoane amenințate*.

Aceeași excepție este reglementată și de dispozițiile articolului 4 [litera c)] din Decizia nr. 52/2012 a ANSPDCP [OMISSIS], precum și de dispozițiile articolului 6 din aceeași decizie [OMISSIS]

În condițiile în care, printre ipotezele reglementate de articolul 7 din Directiva (CE) nr. 46/95, în care datele cu caracter personal pot să fie prelucrate de către un operator, fără acordul persoanei vizate, *nu se găsește indicată în terminis și situația în care prelucrarea este necesară în vederea protejării vieții, integrității fizice sau sănătății persoanei vizate ori a unei alte persoane amenințate, se pune problema unui aparent conflict între norma internă și norma [Uniunii] menționată.*

Mai mult, potrivit dispozițiilor articolului 52 alineatul (1) și alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, se instituie principiul păstrării unui raport de proporționalitate între scopul urmărit prin ingerința în drepturile și libertățile cetățenilor și mijloacele folosite, precum și celelalte garanții reglementate de Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, exceptând situația în care dreptul Uniunii Europene oferă o protecție superioară.

În acest sens, se reține faptul că, în cauza *Perry c. Marea Britanie*, 17 iulie 2003, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat faptul că utilizarea normală a unor camere de securitate, indiferent că acestea se află pe stradă sau în localuri publice precum centre comerciale ori posturi de poliție, răspunde unor scopuri legitime și previzibile, astfel încât nu ridică probleme sub aspectul violării articolului 8.

Totuși, Curtea a observat faptul că, *în speță, poliția a reglat camera respectivă pentru a obține imagini clare cu reclamantul și a utilizat aceste imagini într-un montaj care a fost arătat unor martori în scopul identificării autorului unor infracțiuni. Indiferent dacă reclamantul știa de existența acelei camere de supraveghere, nimic nu indică faptul că el s-ar fi putut aștepta să fie filmat, în mod expres, cu ajutorul acesteia. În consecință, imaginile nu au fost luate în cadrul și cu ocazia utilizării normale a camerei și nici nu exista acordul persoanei filmate, astfel că a existat o ingerință în viața privată a reclamantului. În condițiile în care chiar și instanța internă a considerat că măsura nu era prevăzută de reglementările legale din Marea Britanie, Curtea a constatat că ingerința nu avea o bază legală în dreptul intern, astfel că articolul 8 a fost violat.*

Sub aceste aspecte, se reține în speța cu care a fost sesizat tribunalul faptul că, deși inițial reclamantul a fost de acord cu montarea sistemului de înregistrare video, iar ulterior acesta și-a retractat consimțământul pentru prelucrarea datelor decurgând din înregistrarea video de către pârâtă, totuși sistemul de monitorizare video, aparent, nu a fost folosit într-un mod sau cu scopuri care să excedă obiectivului afirmat de către pârâtă, respectiv în ideea de a proteja viața, integritatea fizică și sănătatea persoanelor vizate, respectiv a proprietarilor condominiului în care a fost montat sistemul de supraveghere video.

Totuși, pentru ca dreptul la viață privată și de familie al reclamantului să nu fie afectat în substanța sa prin montarea și prelucrarea datelor de către pârâtă, după îndeplinirea formalităților de dobândire a statutului de operator de date, se impune

sesizarea CJUE în vederea realizării unei interpretări unitare a dispozițiilor normelor de drept european precizate mai sus [OMISSIS].

[OMISSIS]